

SANT MARTÍ D'UR

La parròquia d'Ur apareix esmentada per primer cop a l'Acta de Consagració de la Catedral d'Urgell al segle X (Santi Martini d'Ur) i pertanyia al paguè liviencis.

L'església és d'una sola nau de planta rectangular amb una capçalera formada per tres absidioles decorades amb arcuacions llombardes en sèries de dues lesenes a l'absis central i de tres als absis laterals. Els tres presenten finestres cegues sota els arcs, element que diferencia aquesta de les altres esglésies cerdanes del segle XI.

Durant el segle XVIII va ser modificada amb la construcció d'una nau i una torre de campanar. A l'interior es conserva una pica baptismal romànica de granit completament esculpida que, segons algunes interpretacions, descriu la història de la humanitat des del pecat original fins a la redempció. El cert és que els motius esculpits són vegetals i humans d'una clara tradició visigoda. La porta, refeta el 1737, reaprofitava la ferramenta romànica.

